

Publicerad 2018-10-11 20:47 av Mats

Konsten att uttrycka sig

Lika olika vandrar vi tillsammans en tid

När det går upp för en människa att det inte finns flera som är lika just den människan i hela universum, söker den tröst i människoskapade fördomar, om vi och dem. Det är jobbigt att inse att man är unik, liksom alla andra också är unika, enskilda människor.

Det följer med ett behov och en skyldighet att uttrycka sig som det unikum man är när man inser detta. Det krävs insikt och mod till det, bättre då att följa flocken och låtsas vara som andra, "som vi", i motsats till "de andra", "de annorlunda";

Från denna rädsla uppstår alla fördomar och rädslor för andra människor. Så förändras livet från en personlig gåva man fått vid födelsen till någonting som ska döljas och förnekas. Förr eller senare blir det allt svårare och svårare att förneka den man är.

Hinner döden då besöka en innan man uttryckt sig, finner man att den man är, aldrig fick leva, endast personligheten, som skapades av rädslan fick den chansen. Den som var rädd för allt och alla men mest rädd för sig själv.

Tro därför aldrig på att det finns något vi eller dem. Vi är alla unika var och en på sitt sätt. Det enda alla kan vara säkra på är att vi är lika unika och annorlunda som någon annan av alla miljarder människor som bebor jorden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mats med Poeter.se id #11075 innehar upphovsrätten